

JOAN VIDAL PARTICIPA EN LA FILMACIO D'UNA PEL.LICULA COM ACTOR

(entrevista pags. centrals)

Joan Vidal en un descans del rodatge.

EL NOSTRE
PASSAT

CONCURS
LLUM D'OLI-
SA TRACA

COSES DE
FORAVILA

MUSICA

FESTES PAS-
SADES

(col.laboració)

pag. 5

ESPORTS
pag. 10, 11 i 12

I TORNEIG
VILA DE
PORRERES
DE FUTBOL

REPORTATGE: PASSAT, PRESENT I FUTUR DE LA VINYA A PORRERES

(entrevista amb Jaume Mesquida)

Notícies de La Cooperativa

A més de molta pols als solars veinats, aquesta entitat està en plena campanya de triada i començament de l'exportació, molt més primerenca que altres temporades.

PREUS:

Vadelles, fins 190 kg	327,50 pts.
"Añojos" fins 200 kgs	317,50 pts.
"Añojos" fins 220-270 kg	312,50 pts.
Vaques holandeses.	217,50 pts.

NOTA: Poca demanda i cotitzacions estables.

BESTIA DE LLANA:

"Merino recental" 8 a 9 kls	sense preu.
"Merino pasqual" 10 a 11 kls	405-485 pts.
Manxec 8 a 9 kls	460-550 pts.
Manxec 10 a 11 kls	435-520 pts.
"Precoz" 15 a 17 kls	350-410 pts.

NOTA: acusades baixes de 20 a 23 pts kilo.

PORCS:

Porcs grassos.	138 pts.
Races selectes.	146 pts.

NOTA: poca demanda, mercat fluix. Es mantenen preus.

AMETLES:

Comuna.	265 pts.
Mallorquina	230 pts.

Escacs

Es jugà el III Torneig Vila de Porreres

Amb una participació de 22 jugadors, entre ells gent bastant destacada com Rafael Garcías, Antoni Roca, Tomeu Roig, Pujadas, Puigserver, etc. i una forta i completa representació porrerenca s'està jugant al local social de l'Agrupació Cultural aquest torneig obert a vuit rondes per sistema suís, amb partides que tenen lloc els dimecres a vespre.

LLUM D'OLI

Butlletí Informatiu de l'Agrupació Cultural

Núm. 16 SETEMBRE 1.981

(surt a la segona quinzena)

D.L. PM 76/1.979

Redacció/Administració/Publicitat: Carrer de l'Almoina, núm. 67-1er. Porreres Mallorca.

Preu subscripció: 500 pessetes (un any).

Número solt: 50 pessetes.

Impress als tallers d'Edicions Manacor S.A. en ofset

Edita: AGRUPACIO CULTURAL DE PORRERES

Els articles publicats reflexen únicament l'opinió dels seus autors.

Responsables-Coordiadors: Joan Barceló i Macià Lladó.

Equip de Redacció: Joan Melià, Maria Barceló i Crespi, Rafel Ferrà, Francesc Llinàs, Joana Mora, Pep Mayol, Climent Picornell, Joana Matas, Guillem Torres, Tomàs Bordoy i Joan Barceió Barceló.

Fotografia: Foto Vidal, Macià Lladó, Rafel Ferrà i Joan B. Bauçà.

Col·laboren en aquest número: Toni Servera, Jaume Rosselló, Joan Bauçà i Magdalena Ginard.

Resposta de Mallorca al Decret de Nova Planta a Sineu

El passat diumenge dia 23 d'agost, el poble de Sineu va organitzar l'Acte de Respota al Decret de Nova Planta. Aquest acte es fa cada any a un poble diferent de Mallorca. Com recordareu l'any passat és va fer a Porreres.

L'acte va començar a les 19'30 del capvespre a la plaça de Sineu, amb una actuació d'Els Valldemossa; tot seguit en Llorenç Capellà llegir el parlament i procedir a la Crema del Decret. Per acabar la festa del grup Aliorna ens va obsequiar amb un parell de ballades de jotes i boleros.

Celebram de veritat que aquesta RESPOSTA no es perdi perquè ara més que mai cal reivindicar la nostra cultura com a poble viu i la nostra llengua com a vehicle d'expressió normalitzat quan els temps polític no són els més addients i el "Decret" no està enterrat encara, ni cremat per qui ho hauria de fer.

Motorisme

II Gimkama Sant Roc

El dia de Sant Roc va tenir lloc aquesta competició local amb l'organització del dinàmic Moto Club Monti-Sion. Va guanyar, entre un bon grapat d'experts pilots porrerencs i fent evident destresa i domini de la seva màquina "Ossa" En Miquel Llaneres Serra, que va fer el trajecte sense cap penalització.

La classificació fou la següent: 1.- Miquel Llaneres (Ossa), 2.- Martín Poquet, del M.C. Empuries (Montesa), 3.- Joan Rosselló (Bultaco), 4.- Antoni Rigo (Ossa), 5.- Joan Bauçà (Ossa), 6.- Guillem Ballester (Montesa), 7.- Montserrat Nicolau (Montesa), 8.- Bernat Vidal (Montesa), 9.- Josep Julià (Bultaco), 10.- Rafel Xamena (Bultaco), 11.- Andreu Rigo (Montesa) i 12.- Jaume Marí (Montesa).

NOVA JUNTA DIRECTIVA

Degut a l'ampliació de les activitat del Moto Club ha estat renovada la junta rectora, i s'han creat també delegats d'activitats, quedant constituïda així:

President: Joan Bauçà. Vicepresident: Toni Bosch. Secretari: Miquel Rigo. Tresorer: Bernat Bordoy. Vocals: Miquel Barceló Ramonell, Sebastià Mora, Francesc Monserrat, Joan Rosselló, Miquel Llaneres, Miquel Segura i Antoni Rigo.

La Comissió Esportiva la formen: Secretari General: Miquel Rigo. Coordinador de proves: Joan Bauçà. Delegats: Joan Rosselló (relacions públiques, coordinació informativa, publicacions i repartiments de premis), Miquel Llaneres (Trial), Miquel Segura (Jutges), F. Monserrat i A. Bosch (Moto-cross), Sebastià Mora (circuitos), Antoni Rigo (pilots) i Miquel Barceló i A. Rigo (excursionisme).

J.B

VENC CASA AL CARRER CAPITAN CRESPI N° 11 (Carrer Nou) PREU A CONVENIR

Informes: Tel. 64 73 25
64 73 84

PORRERES

UN TROÇ DE TERRA A "NA BOVERA"

MOLT APROP DE LA VILA
QUASI UNA QUARTERADA Informació: Tel. 25 03 23

Notícies

125 Aniversari de la Fundació de la Filharmònica Porrerenca

Enguany la nostra Banda celebrarà 125 anys d'història, com cal amb festa lluïda i ampla programació d'actes. Sabem que hi ha possibilitats que això tenguí lloc el proper mes d'octubre i constarà d'una trobada de bandes d'tots els pobles de Mallorca. En saber més notícies ho comunicarem.

Ple extraordinari de l'Ajuntament

Sis minuts va durar —incloent la lectura de l'acta anterior— el Ple Extraordinari de l'Ajuntament del passat dia 28 en què es pronuncia per unanimitat l'adhesió al procés autonòmic de Les Illes per la via de l'article 143 de la Constitució espanyola. Es registrà l'absència d'un regidor de l'UCD i de 2 del PSOE, quedant la moció aprovada pels set vots favorables d'UCD i 1 del PSOE, sense més qüestions a debat, fruit del pacte entre aquests dos partits.

A la sessió —que començà amb un retard de 40 minuts— el batle va justificar molt breument la proposta dient que "per l'article esmentat es podia aconseguir el mateix tipus d'autonomia que amb el de l'altre i que el que importava era l'autonomia plena".

Nous horaris als autocars de línia

El servei d'autocars de passatgers de línia regular entre Felanitx i Ciutat que té l'aturada a Porreres ha establert uns nous horaris que tenen com a cosa destacada una sortida cap a Palma a les 10.15 hores els dies laborables, a més dels serveis normals que hi havia, i la possibilitat de viatjar a Portocolom. Els dies feiners les sortides cap al Port de Felanitx són a les 10.15; 13.45; 16.45 i 20.15, mentre que la tornada és a les 7.30; 9.30; 13.30 i a les 17 hores. Els diumenges i festius l'autobus de Porreres a Portocolom sortirà a les

Collage of newspaper clippings from 'SUCESOS/9' and 'El crimen de Porreres' with headlines like 'Detenidos los presuntos asesinos de Porreres', 'Doble asesinato en una finca próxima a Porreres', and 'Asesinados a tiros un payés y un brigada'.

10.15; 16.45 i 20,45 i les tornades són a les 7.30; 13.30 i 18 hores.

Satisfà aquesta decisió de l'empresa concessionària dels transports de viatgers, encara que trobam i ho troba molta de gent de Porreres, que a part d'aquesta nova sortida a les 10 i quart dels dies laborals la tornada de les 4 de l'horabaixa des de Ciutat és massa tard i l'efet està que utilitza aquest viatge gent que treballa fins a les dues o les tres i persones que baixen a Ciutat al metge o per altres feines, i l'hora no és massa bona, sobretot si encara no s'ha dinat.

Tant de bó si això es rectificàs!

Sa Plaça d'es Porcs quan serà Parc Municipal?

La situació es ve arrossegant des de fa anys i anys. S'ha demanat

—l'Agrupació Cultural al manco ho fa des de temps enrera— que es convertesqui aquests terrenys en un adequat Parc Municipal: obert, amb llum, on els nins i vells puguin entretenir-s'hi, amb arbres i verdor i instal·lacions per jugar. Un lloc públic, en definitiva, que dins la seva modestia fos acollidor i no un perill com és ara, sense instal·lació de llum que s'abandona després de fer-hi una festa. Encara que sigui pejorativament la denominació més escaient avui és de Plaça dels Porcs i el rimbombant qualificatiu de Parc, la veritat, que la major part de l'any sobra. Quan ho vorem?

Calabuix i pluja

El passat diumenge dia 13 arribaren a la fi les pluges, el que no esperàvem a Porreres era el calabuix, que caigué amb fota inten-

sitat i volum —quasi com a cubets de gel— si bé no afectà massa al camp, al concentrar-se la precipitació a la vila. Total: 32'1 litres per metre quadrat al pluviòmetre i la primera saó.

La trobada de Bandes de Música serà dia 4

Podem confirmar als nostres lectors que l'anunciada trobada de bandes de música dels pobles de Mallorca tindrà lloc el proper 4 d'octubre al camp de futbol de "Ses Forques" en una sèrie d'actes d'especial brillantor en commemoració del 125 Aniversari de la fundació de la "Filharmònica Porrerenca". 16 bandes musicals han confirmat la seva presència en aquesta prometedora diada.

JOAN BARCELO

El succeït de Porreres

El dia de Sant Roc acabaven les Festes i començava una cruenta tragèdia que va commoure, per les tràgiques circumstàncies que l'enrevoltaren, a tot el poble de Porreres i a Mallorca. Dos homes morien de manera violenta a foravila entre l'absurd, la consternació i el que hagués estat possible evitar. Durant bastants de dies els fets han gelat la sang dels porrerencs quan a partir del dia 18, dimarts, tots els mitjans informatius de les illes (premsa, ràdio i televisió) es feien ressò dels trists esdeveniments. Es una notícia que enmalalteix a moltes famílies de la vila i ens hem estimat més no haver de publicar-la. Solsament volem deixar constància aquí d'aquesta terrible actualitat, reflexada als diaris. Res més.

Festes de Sant Roc:

Notes per a una reflexió

El temps passa depressa i el que ahir era una gran actualitat de festes avui solsament és un senzill record estiuenc d'aquí. Però voldríem fer un breu comentari del Sant Roc-1.981. Un comentari que intenta esser desapaixonat perquè així fou la nostra actuació —és a dir, l'actuació de l'Agrupació Cultural— dins les festes. Per tant l'anàlisi a manera d'apunts podria esser el següent:

-Es molt positiu el caire gratuït de les Festes de Sant Roc d'enguany, caire que abans ja s'havia iniciat paulatinament, on únicament al partit de futbol s'instal·là taquilla.

-L'afluència de gent a la torrada i al teatre d'En Xesc Forteza fou extraordinària, aconseguint-se bona acceptació. La vetlada dins el vell camp de n'Hereveta va fer reivindicar a tot-hom aquests terrenys com a lloc popular, essent molt apte per aquests tipus de coses, amb un parell més de cadires.

-El caràcter de jornada no laborable del dia 14 (el divendres) no va esser assumit, i en comptes de fer un dia més de festa a tots els efectes es renuncià a alguna d'aquestes "segones festes" que ara pareix que ens volen llevar i que causen tants de problemes als empresaris i treballadors. Fou una festa "borda" que molts aprofitaren per anar a nedar. Una festa local treta de tota celebració no té cap sentit ni un i això demostra una vegada més que les festes no neixen per elles mateixes.

-Enguany més que mai va semblar que l'organització era de poques persones,

que ho haveren de fer pràcticament tot. Si el que es perseguia era que la gent les veies s'aconseguí, però com deien a l'anterior número de la revista no és aquesta la nostra manera de veure les coses. Hem de reconèixer que malgrat algunes petites falles (es quedaren sense sortir un bon grapat de caparrots d'altres pobles des de dedins La Sala) la cosa sortí bastant bé, pels pocs que eren.

-Els matins en temps de festes, on es va a geure tard, són poc apropiats per fer coses i molts d'aquests actes (tir de precisió, jocs per a nins, ginkama, etc) tengueren poca acollida, així mateix les coincidències d'horari fan bastant de mal. Val més no aficar tantes coses acaramullades i deixar descansar una mica la gent a primeres hores de l'horabaixa, allargant, si és necessari, el programa a altres dies.

-Les competicions esportives tengueren molt d'èxit, especialment els karts i el tir al plat, així com el capvespre organitzat p'En Sebastià Terrible, amb les corregudes de nins i nines.

-I a les "verbenes", com per tot, els "pajaritos". Llàstima que la "verbena" que es fa al mig de plaça es programàs el mateix dia que el teatre, la qual cosa deslluí aquesta nit, que tradicionalment solia concluir amb la víspera de Sant Roc i la revetlla, essent un dels punts principals de les Festes. El pirotècnic d'enguany segons l'opinió del carrer va fer enyorar En Frontera de Pòrtol. I la traca final (molt curteta) recordà que l'endemà era dilluns...

Coses de Foravila

Heu passat bones festes de Sant Roc? Si és així, ben fet i si no, mala sort. Altra vegada serà. I passem a comentar, ja que estam en el tema de les festes, un assumpte que ens afecta. Es tracta de l'Olimpiada Pagesa, on vàrem veure coses interessants, però pensam que hi faltaren altres bon pagesos que si havessin participat hauria resultat de ben segur molt més brillant. A veure si vos animau per l'any que ve. Fora por.

Acabades les festes, el pagès ja ho sap, que ha arribat el temps de la recollida d'ametles —mitja, tirant a magra, collita—. De garroves, el mateix, a més de resultar el fruit petit i de poc pes. Seguidament el veremar. Valenta Terna!

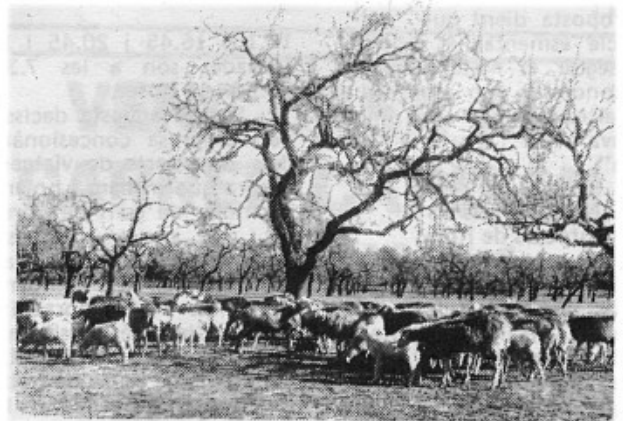
DE VINYES: Recollida mitjana. Depèn del lloc on estiguin situades i com a dada generalitzada, direm que es gra es de mala qualitat, tant, que hi havia rumors de que no s'obriren els cups, encara que això en principi s'ha desmentit per part d'alguns propietaris.

DE PERES: Un cultiu difícil de rendibilitat dubtosa. Fa 13 anys que dins el terme de Porreres es plantaren 20.000 arbres, quan es pensava que era una bona inversió. Però resulta que ara aquest cultiu ja està massa explotat i que el clima de Mallorca no és l'adequat, ja que la humitat li és molt contrari. A més necessita molta atenció quan floreix i creix. Així no és estrany que des de l'any 1.975, s'estiguin arrabassant un promig de mil pereres per any. Per acabar, direm que les dues varietats que tenen més sortida es denominen "Ercolini" i "Mantecosa", seguit de la "Blanquilla de Aranjuez".

DE MELONS: Enguany se'n han sembrats molts: unes 12 hectàrees. Bona collita —uns 150.000 Kg.— fruit, encara que petit, molt dolç. El preu de venda serà entre 15 i 20 pts. Kg. que es considera rendable.

DE TARONGERS: Es molt important que els que encara no ho hagin fet, es posin ara mateix a esquitjar aquests fruitals, amb urgència, tractant-los contra la mosca, el poi i la copinya principalment, amb olis minerals i acariciades i un insecticida, per a evitar picades.

LES VAQUES: Un animal que va a més dins la ramaderia del nostre poble, amb noves i modèliques instal·lacions —Sa Torre i Son Roig— i que degut a les noves exploracions d'aigües subterrànies s'espera una forta ampliació. En aquest moment el cens es calcula es de 1.500 caps.

La raça autòctona d'ovelles; la mallorquina, està donant molts bons resultats. Aquest tipus de ramaderia ens salva una mica (foto M. Lladó).

D'OVELLES: Aquest tipus de ramaderia és el que prengué més força a les dècades dels 70, havent ramaders porrerencs que s'han especialitzats amb aquesta classe de bestia i estan fent moltes de proves amb tota mena de races, tant d'importació com autòctones, en especial la "Mallorquina", havent en aquests moments un cens de 5.800 caps.

I PER SANT MIQUEL... comença la sembra de menjar primerenc —ferratge, "Promenade", etc— I... si hi ha sort recollirem algunes girgoles. Bon profit si és així.

Festes passades, coques menjades

I vet ací que a vegades després del plat dolç ve la cagarella. Ell que voleu que vos digui? que tot va esser pa i mel, que tot vengué com anell al dit? Idò no, no. No tot va esser arrop i mulla. El poble correspongué massivament als actes de totes les festes. El parc municipal va estar a caramull el dia de la torrada que va resultar amb més caliu que carn. Una vetlada animada, alegre, nerviosa, bullanguera, no molt porrerenca per l'excés de la gent de fora. Les corregudes dels escabotells fou un èxit dels meus amics i conjuntament col·laboradors de les festes, que comptaren amb més trofeus que una competició olímpica mundial.

La comèdia d'En Xesc, amb més gent que cadires, és clar, perquè quan no pagam anam a missa.

L'olimpiada pagesa més llarga que un psaltiri on no pots riure i no tens pena perquè només coneixes la veïnada d'una tia. Tanmateix m'agrada, encara que només guanyés una botella de vi (VIÑA ESTHER). Corregudes de Karts, Ginkama de motos, tir al plat, corregudes de bicicletes, balls de bot, concurs de miloques, revetles, caparrots, futbol, rodelles, xirimies, corregudes de sac, xocolatada a palpenques que se'n posaren fins al clotell i tot i qualque mossegada de dit. Mancaren torcaboques, panets i "Xicolate". Jo i tot n'hagués menjat. Massa participació, no sé si per grosseria o per talent.

Bones festes? Qui contesta? Un taverner. "Tot gratis? Ja ho hem pagat per endavant. A mi m'exigiren 3.000 pts. sense haver-m'ho consultat. Gratis ha d'esser? Pots pensar. Jo de festes només tenc els cartells que vénen a penjar dins ca meva..."

"Bones festes?... Sí, contesta un porrerenc que només ho és natural. Molt bones, molts d'actes i tot gratis. Mai havien fet unes festes com ara".

Bones festes? demana un municipal. "Són les meses, ni tens temps per anar a dinar. D'Herodes a Pilats, de penjar banderes fins a granar el carrer. Si això són festes que no venguin mai".

Bones festes? "Sí, con-

testa un jove normal i corrent. Sense una berbena per a ballar amb tranquil·litat, enmig de baixuleia que empenja i trepitja sense mirar prim. La berbena enmig de plaça és un "barullo" i la de la plaça de Toros (que no n'hi fan mai) o sigui la plaça dels Porcs (perquè abans ni venien godins), és a dir, el Parc Municipal, que era una polseguera irrespirable, que asfixiava els pulmons més sans sense cap ornamentació, o sia bruta i escambuidada com una bruixa de xemeneia. Vaig sentir En Paco; bé, no vull dir qui, però una persona amb un nom i llinatges coneguts per capitoses i de més avall que deia: "Ni si em donen mil duros hi estic un quart més".

"Bones festes?... Deia un home de seixanta anys, pagès: Mira en què s'entenen. Feina a foravila ni brot! Ara un poc de trull, com fent befa de les feines d'altre temps. Ja ho val! I la comèdia? Quina vergonya! Un caramull de fortor i de banyes. I això és en Xesc Forteza?..."

"Bones festes?... Comenta una dona, no molt empenya en el pareixer. Una llista de donatius o entrades voluntàries que enrevolten més de mig milió de pesetes. Per què no fan una altra llista de sortides i sabrem com les esclovenen?"

Bones festes?... Bones festes?... Més de quinze dies abans de les festes es penjà una pissarra a la casa de la vila que deia més o manco: Tots els qui vulguin col·laborar en les festes populars de Sant Roc amb diners, idees, ajudes materials o morals, suggerències, actuacions, etc.etc. etc. més o manco podria dir així, que es dirigeixin al segon Tinent-Batle Rafael Picornell.

I jo dic, a això ho dic jo: totes les crítiques que se fan després d'una proclama, com la que es va fer, o bé és de gent que no llegí la pissarra o que la pissarra no deia clarament que es volia la participació popular, cosa que crec que la intenció de la comissió de festes volia.

Perquè això és ben clar, com més participació del poble hi hagués més populars serien les festes, ara que és impossible que tots ens posem a fer trull pel nostre compte. Participació popu-

lar, però coordinada —que no vol dir dirigida, perquè això és impossible— coordinada per la comissió de festes del Magnífic.

El dia que la comissió compti amb grups i persones de tot el poble per a la gama d'actes esportius, culturals, recreatius, folklòrics, etc. aquesta comissió no sentirà abatuda per la responsabilitat d'un pes que tanmateix és massa per a un tot sol i no haurà d'ofegar a ningú per uns actes que d'acaramullats no hi caben. Mala feina és destruir, encara que sigui sense voler, el feinejar desinteressat d'elements col·laboradors.

El dimoni de Sant Felip millor dit, el dimoni de Porreres, ja està curat. Bé o malament ja pot escabotellar. Una botiga que no vol que l'anomenem regalà la saca per fer el vestit, tota la resta encara no sé el que haurà costat de totes maneres. El restaurador ha estat un grup de joves que tenen els propòsits de lluitar per l'art i cultura de Porreres i saben que dir això no els eximeix de treballar, és més, els dóna una responsabilitat la qual estan disposats a afrontar i com a prova de moment comencen els assaigs de "Mestre Lau es taconer" que es farà molt prest, per tornar pegar una empemta a l'orgue i començar a fer vidriola per a la cavalcata dels Reis.

Així el Grup Foganya, replec d'amics de diferents religions i cultures, conserva una espira que prengué amb la representació teatral de "Sa Padrina".

I res més, Porreres sem-

pre ha estat un poble que ha tengut vida pròpia i crec que té vitalitat robusta i sana per seguir lluitant i triuflant perquè té molts d'anònims. Quan en el programa de les festes llegia "de Sant Roc a Sant Roc" i pensava que jo, En Jaume Güia o Roselló, més igual el que em diguin, de totes maneres som jo, havia fet les tres carrosses com cada any per la cavalcata dels Reis. Havia format part del jurat en el festival infantil de disfresses, havia muntat la restauració de l'antiga i tradicional serrada de la Jaia Corema, i havia estat el seu confessor. Per cert que don Miquel Rosselló Andreu me digué: "Altra cosa teniu que fer més que jaies? i jo li dic al tio Miquel a veure si no val la pena distreure un poble, encara que no haguem de guanyar res, perquè els duros no ho són tot, ni de molt.

Pel mes d'abril havia dirigit una comèdia per la restauració de l'orgue i finalment he restaurat el dimoni.

Pensava: Un poble que té anònims, com jo, i pensava amb En Joan Mora, En Climent Picornell, N'Esteve Ribas, En Jaume Xibic, En Joan Barceló, En Joan Bauçà, En Sebastià Terrible, etc. etc... més noms, més noms... un poble amb tants d'anònims que sense permanents ni plens omplen un poble, és un poble que camina, és un poble viu, és un poble que no necessita mans externes, perquè les seves pròpies li valen per bastar-se del que necessita, però és un poble que generosament dóna ajuda al qui té necessitat.

JAUME ROSSELLO

Joan Vidal, el primer porrerenc en el rodatge d'una pel·lícula de cine

"Consider que provocarà cert escàndol, al menys per aquí"

En aquest mes de Setembre s'estrenarà a Ciutat la primera pel·lícula financada, dirigida i interpretada per mallorquins: "Esta puñetera familia". Tot això tendria una importància molt relativa per la gent de Porreres si no fos pel fet que en la relació dels actors que intervingen trobam un company nostre, un porrerenc que tots coneixem: en Joan Vidal.

-Joan, no estam molt acostumats a veure gent d'aquest poble a les pantalles dels cinemes...

-No, supòs que som el primer que he pres part en el rodatge d'una pel·lícula i ha estat una experiència molt interessant.

-Sabem que ja fa temps que tens relació amb el món de l'espectacle. Quines coses has fet fins ara?

-Bé; jo vaig començar amb la secció de teatre de l'Agrupació Cultural de Porreres amb qui vaig representar dues obres: "L'amo de Son Magraner" de Pere Capellà i "Ca nostra" de Joan Mas. Després a Ciutat i amb la Companyia d'Art Dramàtic dirigida per Manuel Macià he intervingut a la representació de "Triptic encrueat", "Fill pròdig" i "Faula d'En Miquel de can Terrós".

-I això de la pel·lícula com va ésser?

-Jo ja coneixia en Martí Garrido —el director— per haver treballat amb ell a una obra de teatre i aquest hivern passat em proposà participar en el rodatge que va tenir una duració aproximada d'un mes i mig. Es va rodar íntegrament a Mallorca: Ciutat, Valldemossa i Palma Nova.

-Com és el teu paper?

-Es meu paper és secundari, encara que apareix en tretze ocasions. Represent un jove alliberat per complet de tot tipus de prejudicis. Els protagonistes principals són Bea-

Escena de la pel·lícula "Esta puñetera familia" amb els actors Beatriz Barón, Joan Vidal i Joan Aguiló.

triz Barón, Xesc Forteza, Bernat Pujol...

-Va suposar-te cap esforç rodar les seqüències en que apareixes?

-No, va ésser bastant fàcil. L'escena que em va agradar més filmar és la de la festa perquè em trobava molt en el meu ambient, que era un ambient de festa despreocupada, alliberada, amb molta marxa.

-Que ets un marxós, vaja! I quina sensació et donà quan et veres a la pantalla?

-Tenia moltes ganes de veure el film i em va sorprendre bastant, potser a causa del doblatge de la veu on em canvien part dels meus diàlegs i perquè quan la filmació va estar muntada el meu personatge em semblà un poc distint al que jo havia imaginat durant tot el rodatge, que es feia per seqüències aïllades.

-I ara quina opinió et mereix la pel·lícula?

-Consider que provocarà un cert escàndol, al menys per aquí. Està classificada "S" perquè hi ha molt de sexe i una temàtica un poc forta.

-Quins projectes tens per fer a curt plaç?

-Estic preparant una nova obra de teatre amb la Companyia d'Art Dramàtic que es diu "Lucrè-

cia" d'en Joan Ramis, subvencionada pel Ministeri de Cultura i que s'estrenarà l'octubre al Teatre Principal de Ciutat. També he de filmar unes historietes en vídeo per a un curs audiovisual d'anglès, i finalment en Garrido té una altra pel·lícula en projecte en la qual també participaré.

-Tota aquesta feina té una motivació econòmica o solament la satisfacció emotiva que produeix prendre part en una manifestació artística?

-Bé, per la meua interpretació al film he cobrades cinquanta-cinc mil pessetes, però el teatre ja és una altra cosa, és minoritari i deixa pocs doblers. Malgrat tot m'agrada més aquest darrer tipus de representació perquè permet un contacte directe i més viu amb el públic.

-Doncs ja ho sabeu: podeu veure en Joan Vidal interpretant el paper de Jorge a la pel·lícula "Esta puñetera familia" aquests dies vinents al cinema Rívoli de Ciutat.

-Ah! I també s'ha editat un long play amb la banda musical del film.

-No em diguis que també hi cantes?

-No, no, que va! Només és música sense lletra.

-Refotre! Ja seria massa!

Rafel Ferrà.

Passat, present i futur de la Vinya a Porreres

"La vinya que hi ha actualment no té futur" Jaume Mesquida, Xenoy

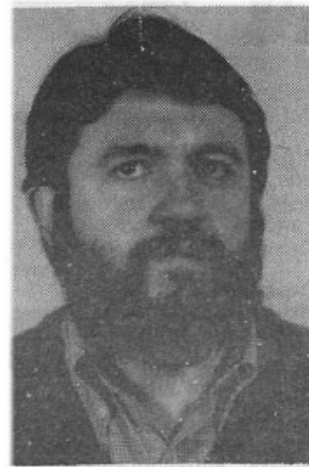
A Porreres, segons els cadastre de 1.693, més d'una tercera part de la terra de conró esta poblada de Vinya. A finals del segle XVII, l'article més contractant pel que fa al comerç interior, era el vi.

Aquestes dues dades no són més que un indicatiu de la forta tradició vinatera de Porreres des de fa molt de temps enrera. I és per això, que en aquest reportatge avui hem volgut tractar un tema que creim encara avui té un pes específic important dins l'economia del nostre poble.

Per adonar-nos encara més sols pegar una ullada a la gran quantitat de cellers destinats a la conservació del vi que existeixen a dins el nostre terme, alguns de molta importància en el passat, com el celler de Son Lluís, els Pagos, el de Ca'n Carles, i tants d'altres particulars, que si bé ara estan en desús, o empleats per a altres menesters, altre temps eren destinats a recollir les cuites d'aquesta gran quantitat de vinya sembrada al nostre terme.

Cap al segle XVIII va prendre molt d'auge la indústria de l'aiguardent a Porreres, donat que el vi conservat dins els cellers per causa de la seva característica quan arribava la calor de l'estiu tornava agre, el mateix passava si es movia de lloc, havent de prendre's la determinació de passar-lo per l'alambí. Aquest aiguardent es consumia llavors a les tavernes enlloc del vi, però també s'exportava a Ciutat i altres llocs de la part forana. Tenim notícies d'exportacions (1.747) a Génova (Itàlia), Malta, Canàries, etc. exportacions que es feien a través del Port de Felanitx. Aquest fet fou determinat perquè la comarca vinatera de Porreres-Felanitx dominà aquesta indústria a Mallorca. A Porreres podem dir que el que és ara la indústria dels materials de construcció, era al segle XVIII la indústria de l'aiguardent.

Totes aquestes dades les hem pogut constatar a la Història de Porreres i amb una xerrada que hem fet

El vi resultant és de tan baixa graduació que no ens queda altre remei que comprar vi a la Península (J. Mesquida).

amb JAUME MESQUIDA fill, (Xenoy), enòleg, industrial vineter, de tothom conegut dins Porreres, que ens ha exposat el seu punt de vista sobre la problemàtica actual del raïm per fer vi a Porreres i Mallorca en general, així com l'evolució històrica d'aquest cultiu.

-Jaume, què va significar la plaga de la filoxera a Mallorca?

-L'any 1.860 apareix a Europa la Plaga de la filoxera, determinant que les vinyes de França, Itàlia, Alemanya, etc. quedassin completament arrasades. A Mallorca al no afectar-nos de seguida, supòs pel fet de ser una illa, es produeix una forta demanda de vi per part dels països afectats d'Europa i Amèrica, prenent per aquest motiu un gran auge la indústria vinatera. Es quan apareixen molts de cellers a Porreres i a Mallorca en general. Cap a principis de segle fins l'any 25 apareix a Mallorca, motivant una reconversió total del cultiu. S'han de dur peus bords americans —no els afecta la filoxera—, i després empaltar-los de les varietats escollides. D'aquest moment arranquen les varietats actuals. Hem de dir que no s'ha arribat a la superfície que hi havia abans de la plaga.

-Quina és la situació i problemàtica actual de la

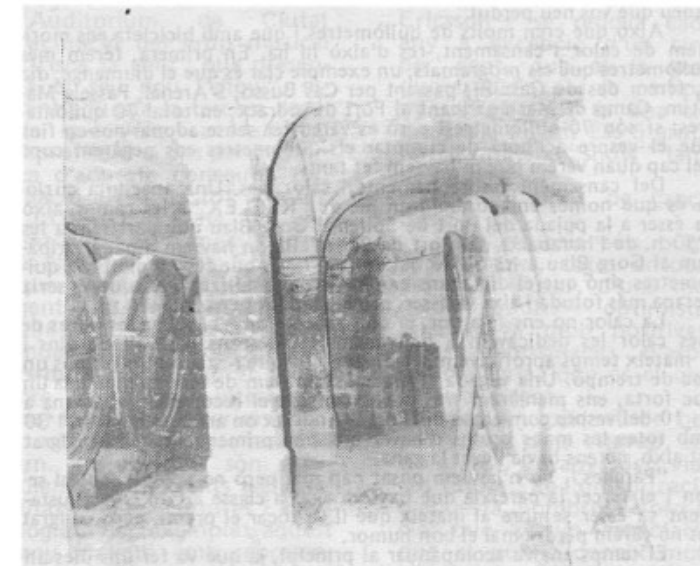
vinya?

-Hi ha una sèrie de factors que influeixen sobre la problemàtica de la vinya. Un d'ells és la baixa qualitat de les varietats implantades avui. Pens que la vinya que hi ha actualment plantada no té sortida. Després hi ha el problema del cost que suposa fer un Kg. de raïm respecte del consum demanat. S'ha de tenir en compte també que el consumidor demanda un vi corrent (12-13 graus) d'unes característiques determinades que la vinya d'aquí difícilment pot donar —quan es donen, com a terme mig 8,5 graus podem parlar d'una bona producció—. El que hauria de quedar clar que tot aquest problema de costos està enmarcat dins un tema general de consum, preu fixat per l'Administració i fluctuació de la collita.

-Per què no hi ha qualitat?

-Es un problema de varietats, sistema de cultius, i tractaments de la vinya. El deterioro de la qualitat va donat per la causa de que fa ja uns anys el raïm es pagava a tant el quintà, pel que va interessar més sembrar vinya que produir molt però que va fer molt poc grau. Per conseqüència el vi resultant és de tan baixa graduació respecte de la demanda del mercat que no ens queda altra remei que comprar vi a la península per mesclar amb el d'aquí i poder comercialitzar-lo. A més al fet de comprar a fora per embotellar suposa menys risc d'elaboració —quan elabores no saps amb seguretat quin vi resultarà—, menys risc financer, pagues quan has comercialitzat, menys infraestructura que sempre comporta una inversió. M'atrevesc a dir que sols és rendable per l'industrial comprar raïm per a elaborar aquí, quan vagi

Sols hi ha una solució: arrabassar tot el que hi ha i després una bona cooperativa i una millor planificació.

"A Mallorca el futur està en els vins de molta qualitat a partir del raïm de qualitat. Es molt arriscat aconsellar al pagès que faci vinya amb varietats noves, sense tenir darrera una bodega, i això només seria possible mitjançant un sistema cooperativista. Tot el que existeix actualment no té cap tipus de futur". (Foto M. Lladó).

molt barat. Pel pagès sols resultarà rendable quan la collita sigui molt dolenta que serà quan podrà treure'n qualque cosa. Sinó amb el que hi ha sembrat ara i avui, si no vol perdre el producte, haurà de fer el vi per ell. I això és un desastre.

-Quina solució hi veus?

-Tan sols una: arrabassar tot el que hi ha, i sembrar varietats noves de cara a aconseguir una qualitat molt alta de vi. Sols així hi veig futur i n'hi veig molt. Ara bé, el que jo faria mai seria aconsellar al pagès això si no té al darrera una bodega que elabori aquest vi i el comercialitzi, i crec que la producció està amb una bona cooperativa i una millor planificació. Teniu en compte que la vinya és un cultiu de secà, i aquí tenim les millors condicions per plantar vinya: règim pluviomètric adequat, terreny, hores d'insolació i sobre tot una tradició, i sobretot un nom molt introduït de cara al consum a l'estranger: Mallorca. El problema queda reduït per tant a varietats a implantar.

La xerrada amb Jaume Xenoy es va fer molt llarga i molt interessant. Després

visitarem les seves vinyes, on va quedar demostrat que no tot són paraules. Ell ha experimentat moltes varietats hi prest donaran fruits. Ara bé, resumint hem arribat a la conclusió de que la vinya a Mallorca en general té futur amb vins de molta qualitat a partir del raïm de qualitat, ja que en aquests moments som deficitaris amb producció bona i produïm massa de baixa qualitat. Una solució podria ésser la destilació del vi per obtenir alcohol per a després mesclar amb el mateix vi i així augmentar el grau, però això la legislació actual no ho permet. Una altra conclusió important que hem tret és que és molt arriscat aconsellar al pagès que faci vinya amb varietats noves amb el que suposa això pel que fa a la inversió, sense tenir darrera una bodega, i que això només seria possible mitjançant un sistema cooperativista. S'ha de tenir en compte que actualment més d'un 65 per cent del vi de l'Estat s'elabora a través de cooperatives. Com veim està tot per fer, ja que el que existeix actualment no té cap tipus de futur.

M. Lladó.

Memòria de la volta a Mallorca amb bicicleta

Així com estava programat en el darrer "Llum d'Oli", el dia 1 d'agost va començar la VOLTA A MALLORCA AMB BICICLETA ran de mar.

El nombre de participants, que va ésser de 3, no es pot dir que fos nombrós, sinó al contrari, i des d'aquí vull dir amb veu ben alta: "No sabeu que vos heu perdut".

Això que eren molts de quilòmetres i que amb bicicleta ens morírem de calor i cansament, res d'això hi ha. En primera, férem més quilòmetres que els programats, un exemple clar és que el diumenge; dia 2, férem des de Cala Pi, passant per Cas Busso, S'Arenal, Passeig Marítim, Camp de Mar i arribant al Port d'Andratx, en total 70 quilòmetres; sí són 70 quilòmetres! però es varen fer sense adonar-nos-en fins que el vespre a l'hora de comptar els quilòmetres ens pegàrem cops pel cap quan vàrem que m'havíem fet tants.

Del cansament, esbraonaments i calor, res. Una anècdota curiosa és que només ens posàrem un pic de "REFLEX" a les cames, això va ésser a la pujada del Port de Sóller al Gorg Blau que partírem a les 7'30 h. de l'horabaixa del Port de Sóller allà on havíem dinat i arribàrem al Gorg Blau a les 12'30 del vespre; no és que féssim molts de quilòmetres sinó que el dia abans ens havien mentalitzat que aquesta seria l'etapa més fotuda i així va ésser, principalment per a mi.

La calor no ens feia por, ja que anàvem amb el sol i a les hores de més calor les dedicàvem a banyar-nos i a descansar davall els pins i al mateix temps aprofitàvem per dinar a qualche restaurant o fer-nos un poc de trempó. Una vegada al dia acostumàvem de fer una menjada un poc forta, ens menjàrem tres paelles en tot el recorregut, a qualsevol a les 10 del vespre com el cas del Port d'Andratx on arribàrem a les 21'30 amb totes les mans brutes d'haver posat el primer "parche" i malgrat tot això, no ens havia llevat la gana.

"Parches", no n'havíem posat cap mai però no vos penseu! el segon i el tercer ja pareixia que havíem anat a classe a Can Quec; justament va ésser sempre al mateix que li va tocar el premi, però malgrat tot no vàrem perdre mai el bon humor.

El temps ens va acompanyar al principi, ja que va fer uns dies un poc tapats, fins i tot, la primera nit a Cala Pi, va fer un ruixat, cosa que suposà l'endemà un bon circular. La humitat tampoc ens va abandonar de tot el temps, hi va haver una vegada, anant a Son Servera a Cala Miler que es va aixecar una boirada devers les 6'30 de l'horabaixa que ens va espantar i arribàrem a Cala Miler amb tots els cabells banyats com si haguéssim pres un bany.

El sol també sortí per noltros igual que els moscards, que algunes nits no ens deixaren dormir, com succeí, al Port d'Andratx que ens haguérem de canviar de lloc per poder dormir a causa dels punyeters moscards, després d'aquesta experiència, decidírem comprar una botelleta de "Cruz Verde".

Quant a l'alimentació, no passàrem mai fam. El primer dia ja sopàrem a "Cas Busso" d'un bon plat de fritt i l'endemà dinàrem en els jardins del Passeig Marítim de trempó i un poc de fruita i així anàvem passant. Ajs matins berenàvem de fruita, que compràvem o piulàvem a qualche fruital, llet i alguna llesca de pa amb sobrassada.

De tant en tant ens aturàvem a menjar algunes ametlles, fins i tot, un dia venint de Porto Cristo ens menjàrem tres melonets eriçons, un poc calents però que varen ésser més bons que mel. D'aigua en beguérem molts de litres, però també en férem molta. Un dia arribàrem a pagar 100 pts. per una botella d'aigua.

Per sopar no ens complicàvem gaire, qualche pa amb oli, trempó, fruita i com he dit abans, alguna paella.

Des d'aquí, volem agrair a N'Andreu Barceló "Ferrà" que fou el primer que va venir a fer-nos una visita i a dur-nos sopar a Valldemossa. A l'Agrupació Cultural que ens va enviar una palangana de pastissos de "Can Miquel" i una botella de xampany; a Na Maria Barceló, a Na Joana Mates i a en Macià que també prepararen un vespre a Porto Colom un bon "soparillo" i al darrer dia la família Trobat "Cudem" va venir a acampar a Cala Mondragó, on ens convidaren a dinar i a sopar. A TOTS, MOLTES GRACIES!

Com ho fan per dutxar-se? A molts els preocupa aquesta qüestió. Es ver, el que enyoràvem més era l'aigua dolça. Solíem nedar dues vegades cada dia i per la muntanya ens aturàvem a les fonts naturals a refrescar-nos i aprofitàvem per fer un poc de neteja, tant corporal com de roba, fins i tot per afairejar-se algú. A Banyalbufar ens poguérem banyar en una piscina d'aigua dolça, on al menys, ens llevàrem la saladina de feia un parell de dies. El divendres, que ja érem a Cales de Mallorca, un amic ens deixà un "Bungalow" d'alemanys, on vàrem poder-nos dutxar amb aigua calenta i dormir la sesta a un llit, però cosa curiosa, ens aixecàrem tots amb rampa per tot el cos; avesats a dormir en terra, el cos no volia llit.

El darrer dia, diumenge dia 9, partírem a Cala Mondragó a les 9'30 del matí ens aturàrem a S'Horta a berenar i pensàrem que podríem arribar a Porreres devers les 11'30 -12 si no hi havia d'altra foradada, però els plans no sortiren bé. A la sortida de Santanyí foradàrem per tercera vegada, la cambra d'aire no resistí més i no poguérem arribar a Porreres tots tres junts ni a l'hora prevista, però la volta ja estava del tot acabada. Això sí! els ànims no decaigueren pels dos que quedàrem: pujarem la costa d'Es Monjos sense haver de baixar cap vegada, cosa que no haguéssim fet abans.

Un dels caires que no podem deixar la banda és el coneixement dels aspectes geogràfics de l'Illa. En aquesta volta hem conegut llocs nous que amb el cotxe passen desapercebuts, hem pogut comparar les distintes zones de l'Illa amb els seus propis cultius, les característiques de cada poble, fins i tot, les distintes parles d'una mateixa llengua com es el cas de Pollença, Artà, Sóller... Peixam que envaeix tota Mallorca principalment la part de Can Picafort, Alcúdia i Pollença. En canvi, a la part de Porto Colom Cala Mondragó trobàrem moltíssima gent amb tendes de campanya, famílies, en general mallorquines, que s'hi instal·len per dues o tres setmanes donant la sensació d'un vertader "camping".

Aigua tan neta com la de Cala Mondragó, Sa Colònia i ses Covetes

no en trobàrem en lloc, llevar de Cala Agulla (Cala Ratjada) i S'Arenal de Porto Colom, cosa que ens va estranyar ja que es troba molt prop del Port Esportiu.

Hem pogut apreciar també, que les carreteres adobades pel Consell Insular de Mallorca són les millors i que estan augmentant a poc a poc, això va bé! esperem que aviat arribin pel nostre poble.

Això és més o manco un petit resum del que ha estat la VOLTA A MALLORCA i la forma de conivure durant aquests dies tres persones que han sabut, sense cap mena de discussió, entendre's i mantenir sempre el bon humor.

"NO HI HA OBSTACLES PER A QUI VOL ARRIBAR FINS AL FINAL"

JOANA MORA.

ITINERARI SEGUIR I QUILOMETRES

1 dia.- PARTIDA: 6'30 Horabaixa. Porreres. Cas Busso - Cala Pi. ARRIBADA: 10 h. ve. TOTAL Q.: 40.

2 dia.- PARTIDA: 9'30 matí. Cala Pi. Cas Busso. S'Arenal. Passeig Marítim. Cap de Mar. Port Andratx. ARRIBADA: 9'30 vespre. TOTAL Q.: 70.

3 dia.- PARTIDA: 7 matí. Port d'Andratx. Estallencs. Banyalbufar. Valldemossa. ARRIBADA: 7'30 h. horabaixa. TOTAL Q.: 43.

4 dia.- PARTIDA: 9 h. matí. Valldemossa. Sóller. Port de Sóller. Gorg Blau. ARRIBADA: 12'30 vespre. TOTAL Q.: 42.

5 dia.- PARTIDA: 7 matí. Gorg Blau. Lluc. Pollença. Port de Pollença. Port d'Alcúdia. Ca'n Picafort. ARRIBADA: 2'30 h. horabaixa. TOTAL Q.: 58.

6 dia.- PARTIDA: 7 h. matí. Ca'n Picafort. Capdepera. Cala Ratjada. Cala Agulla. Cala Moreia. S'Illot. ARRIBADA: 8'30 horabaixa. TOTAL Q.: 57.

7 dia.- PARTIDA: 9'30 h. S'Illot. Porto Cristo. Cales de Mallorca. Porto Colom. ARRIBADA: 8'30 h. horabaixa. TOTAL Q.: 40.

8 dia.- PARTIDA: 8 h. matí. Porto Colom. Cala D'Or. Porto Petro. Cala Barca Trencada. Cala Mondragó. ARRIBADA: 11'30 h. matí. TOTAL Q.: 25.

9 dia.- PARTIDA: 9'30 h. matí. Cala Mondragó. S'Alqueria Blanca. Santanyí. Campos. PORRERES. ARRIBADA: 1 h. migdia. TOTAL Q.: 35.

Excursió a Cala Matzocs

La secció d'Escursionisme informa que possiblement el proper 27 de setembre es farà una excursió a Cala Matzocs (Artà), amb possibilitat d'acampar els que ho vulguin, partint el dissabte horabaixa. S'anunciarà oportunament als llocs de costum.

Curset ECCA de Català.

Per aquells interessats en aprendre català, Ràdio

Popular emiteix per la freqüència modulada, uns cursos en distints nivells —elemental, mitjà i superior— Les classes són de vint minuts diaris, de dimarts a divendres.

Cada quinze dies s'assisteix a una classe per a consultes i s'entreguen els esquemes de la pròxima quinzena.

Per a més informació consultar a Ràdio Popular —ECCA— durant el mes de setembre, tel. 22 37 99.

Assemblea extraordinària de Socis per fer la programació d'activitats del trimestre.

S'anuncia que el pròxim DIVENDRES DIA 25 de SETEMBRE hi haurà al local social de l'Agrupació, a partir de les 9 del vespre una Assemblea per a fer la programació de les activitats a dur a terme durant el quart trimestre de l'any.

Pensau que la importància que té aquesta reunió és grossa i es farà la programació hagi qui hagi, per tant si voleu fer moltes coses cal la participació de tots. Recordau la data...

Margalida Vaquer, de Montuiri, actuà en "Es Farolet"

El passat 31 de juliol vàrem tenir l'oportunitat de conèixer a Margalida Vaquer que, convidada per l'Agrupació Cultural, ens va obscurar amb un grapat de bones cançons, algunes de les quals eren de creació pròpia.

Quan acabà tenguérem l'oportunitat de parlar amb ella. Es mostra contenta i il·lusionada.

"Es la primera vegada que es publicarà una entrevista meua. M'interessa molt que la gent comenci a conèixer-me".

Na Margalida és de Montuiri i té 19 anys, encara que aparentment és més jove. La seva conversa resulta àgil, parla depressa i amb entusiasme.

"Avui és un dia important per a mi ja que per primera vegada som l'única protagonista i per tant l'única responsable d'aquest acte musical. Ademés he vist que la gent seguia amb interès les meves cançons i que inclús s'han desplaçat bastants joves del meu poble per escoltar-me".

La música acapara completament la seva existència. Quan canta s'abstreu per complet de tot el que l'envolta. Vibra juntament amb la seva guitarra i el ritme s'apodera del seu cos.

"Dedic set o vuit hores diàries a l'estudi de diferents instruments, així com a teoria musical. Tenc dos professors particulars: Joan Coll i Miquel Segura i també vaig al Conservatori, a Ciutat, encara que allà no em satisfà molt, hi ha massa alumnes i no es treballa

en la intensitat que jo voldria".

En el seu repertori trobam cançons de diferents estils, des de blues a cançons dels Beatles, i cantades en anglès, castellà o català.

"El tipus de música que més m'agrada és el blues, el rock dels 50 i les velles cançons dels Beatles. Aquesta juntament amb Jim Morrison, Janis Joplin i Jimmy Hendrix són els músics que més admir. M'agraden les cançons d'amor però que tinguin una lletra de qualitat i jo tenc més facilitat per compondre la música que no el text".

També li hem sentit cantar algunes cançons amb un cert contingut social que denoten un esperit inquiet.

"No pretenc fer canviar la gent mitjançant les meves cançons però si m'agradaria que prenguessin consciència de que han de viure segons ells mateixos creuen, sense imposicions. El món que jo voldria és en certa manera el que descriu en John Lennon a Imagine, un món en llibertat, sense violència, on hom visqui la pròpia vida deixant de jutjar, de condemnar, de reprimir els demés. Encara que el moment d'arribar-hi ho veig llunyà. El progrés en aquest sentit és lent".

Na Margalida arreplega la seva guitarra i les seves partitures. Ens despedim. En l'aire resten l'encant de les seves cançons i la preocupació de les seves paraules.

Entrevista amb un component de "Up with people"

Els dies 18, 19 i 20 d'agost va tenir lloc a l'Auditori de Ciutat l'actuació del grup musical "Visca la gent" que presentà el seu nou "show", essent aquesta la tercera vegada que venen a Mallorca. Aprofitant el pas per Mallorca d'aquesta coneguda formació arreu de tot el món, LLUM D'OLI ha fet una entrevista a un membre seu, és N'Anna Christin Ericsson, que ens diu: - "Visca la gent" es va formar l'any 1968 com una institució independent, educativa i cultural sense cap fi de lucre. Es un grup internacional format per 5 grups composts per 100 persones cada un. La majoria són estudiants de diferents nacionalitats, races, cultures i ideologies. Per exemple: aquest any viatjam amb representants de 23 estats".

-Per on viatjau?
-Per tot el món. Hem actuat a 46 països de sis continents.

Tota Europa Central, Xina, Polònia, Iugoslàvia, etc.

"La gent —diu Anna Ericsson— se renova cada any a excepció d'un cinc per cent, que és la gent que treballa per la companyia. Solament és una experiència anual. Els 5 grups fan el mateix "show" també un any".

-Quin tipus de cançons feis?

-La majoria són originals nostres, totes enfocades a un futur, d'una manera molt optimista, dinàmica i molt positives, totes impregnades d'espères d'alegria, que és el que motiva la gent.

Seguim parlant de qui pot entrar dins el grup, entre el 18 i 26 anys, dels viatges futurs i de l'organització d'aquesta nombrosa formació que té un espectacle que el públic coneix molt bé i que aviat s'identifica, per exemple amb la propaganda de la Coca-Cola.

Però ja no disposam de més espai...

TONI SERVERA.

A TOTA MUSICA !

Dissabte dia 26 inauguració de la temporada

ENS CONEIXEU. . .DISSABTES

I DIUMENGES OBERT

CAFE CA'N TORRES

**La millor música d'avui en un
café de sempre**

Jocs recreatius

Plaça Espanya, 6

PORRERES

I Torneig Vila de Porreres d'Infantils i Alevins

Com vàrem anunciar, durant els dies 22, 23, 29 i 30 d'agost, amb una perfecta organització a càrrec de l'Excelentíssim Ajuntament de Porreres es celebrà en el Camp Municipal de Ses Forques el I Torneig de Futbol "Vila de Porreres" d'infants i alevins amb el patrocini del Consell Superior d'Esports i de l'Excelentíssim Ajuntament Porrerenc.

Els equips participants, CIDE, SAN CAYETANO, REAL MALLORCA, tots ells de gran valua i amb molt de nom dins l'àmbit mallorquí, juntament amb el conjunt del PORRERES, demostraren les seves qualitats i feren que el públic que acudí en gran nombre al camp al llarg de les quatre jornades que durà el torneig, sortís satisfet pel joc desenvolupat i la il·lusió que posaren tots els jugadors participants.

Primera jornada:
1a. eliminatòria alevín
R.Mallorca, 5-Cide, 1

L'experiència i veterania dels jugadors del Real Mallorca s'imposà a la juvenut —primer any alevín— del voluntariós conjunt colegial del Cide.

1a. eliminatòria Infantil
Porreres,0-San Cayetano,0
El San Cayetano dominà a la primera part, mentre que el Porreres aguantava l'envestida visitant. En canvi, a la segona part

el Porreres tancà l'adversari dins la seva àrea, però sense aconseguir l'objectiu del gol. Els penaltis decidiren i el Porreres s'alçà amb la victòria.

Segona Jornada
Eliminatoria alevín,
Porreres, 3 - San Cayetano,2
La garra, tenacitat i força del Porreres s'imposà a un San Cayetano que als 3 minuts ja havia aconseguit dos gols.

Eliminatoria Infantil
R. Mallorca, 1 - Cide, 0
Forces igualades, encara que el Mallorca tècnicament superior al Cide al final s'imposà. El gol que arribà tard, no va donar oportunitat a la reacció del contrari.

Tercera jornada
Aquesta jornada estava dedicada als equips perdedors en la primera eliminatòria. Competiren CIDE i San Cayetano en les dues categories, quedant tercer

alevín el San Cayetano i tercer infantil el CIDE.

El resultat foren:
Alevins:
CIDE, 1; San Cayetano, 4
Infantils:
CIDE, 3; San Cayetano, 2

Quarta jornada
Aquesta jornada no es podia presentar millor pels equips locals, ja que pràcticament ningú pensava que els nostres representants estiguessin presents a les grans finals. L'èxit era de tots

i per això el públic que en gran nombre acudí al Camp Municipal per a animar i homenatgear als jugadors no sortí defraudat donat que l'esforç dels jugadors i organitzadors va fer possible que aquest primer Torneig Vila de Porreres fos un èxit total, deixant satisfets a tots els equips participants, els quals foren els que al final ens oferiren l'espectacle.

Final alevín
Porreres, 2 -Mallorca, 6
Porreres: Mas, Binimelis, Bover, Escoda, Rosselló, Mulet, P. Barceló, Ginard, Martorell, Guerrero i Obrador. (G. Barceló, Alcina, Bordoy, Mora, suplents).

Mallorca: Rosselló, Florit, Domínguez, Rubio, Profitos, Salom, Mir, Merino, Massanet, Linares i Maestre. (González, Fullana, Pascual i Martínez, suplents).
Gols: 0-1, min. 9, Linares; 0-2 min. 16, Massanet; 0-3 min. 24, Massanet; 0-4 min. 37, Massanet; 1-4 min. 42 Bover; 1-5 min. 47 Linares; 2-5 min. 54 Bover i 2-6 min. 57 Maestre.

El Mallorca més competent i amb millor tècnica, s'imposà al Porreres que donà tot el que va poder, però sempre ballant al so que marcava el Mallorca. La ficiilitat en el remat i la falta de marcatges sobretot en els

còrners, per part dels defenses porrerencs, afavorí que els gols arribassin a la porteria defensada per Mas. El Porreres agrada malgrat la superioritat del rival, i pensam que amb l'esforç de tots s'arribarà a formar un equip compacte i fort que pot donar més alegries que penes.

Final Infantil:
Porreres, 0 - Mallorca, 1
Porreres: Nicolau, Barceló, Miralles, Mesquida, Cerdà, Viedma, Mora, Cendoya, Creus, Frau i Rosselló. Suplents: Sorrell i García).

Mallorca: González, Ferrer, Pons, Linares, Castillo, Martín, Roig, Cruces, Nadal, Bueno i Mora.
Gols: min. 57, Roig 0-1.

Partit molt entretingut amb ocasions de gol a cada porteria. A la primera part dominà més el Mallorca fent tancar al Porreres dins la seva àrea, amb molt bones intervencions del porter Nicolau, de la vila. L'únic gol arribà quan Roig en posició d'extrem dret bombetjà la pilota cap a la posició de Mora extrem esquerra, però sortint-li tan tancat que va entrar dins la porteria després de rebotar al travesser.

El Porreres intentà igualar el partit però dugueren molta mala sort en els tirs a porta, havent de conformar-se amb aquesta derrota mínima, que serví perquè el Mallorca s'endugués el trofeu de campió.

Al finals de les dues darreres jornades l'Ajuntament obsequià als jugadors participants i familiars a un berenar al mateix camp, després de l'entrega de trofeus als equips.

PEP MAYOL

**CAFE CA'N TONI DE
SON HOMS**

BERENARS

TERTULIA ESPORTIVA

Carrer Duzay, 8 Tel. 64.72 09 PORRERES

Ciclisme

Rafel Cerdà figura en alça de la bicicleta

Hem de comentar aquí l'excel·lent trajectòria del porrerenc Rafel Cerdà (de Sa Serra) que enguany ha fet primer a vuit proves i ocupat llocs davanters a altres tantes, després d'iniciar-se en aquest dur esport a una edat diguem-ne madura. En Rafel s'ha convertit en dues temporades en un dels millors ciclistes de Mallorca, nosaltres creim que el millor que hi ha a l'actualitat, i ho demostra que constantment és reclamat per altres equips de la Pe-

nínsula per correr proves de molta importància dins el camp amateur i inclús professional, on ha fet bons papers. En Cerdà guanyà fa pocs dies el I Trofeu Molins de Vent amb una avantatge damunt el segon classificat de més de dos minuts i a quasi 8 d'un petit grup de corredors. El Club Ciclista Montsion Roxa gràcies a ell i a altres bons corredors que té a les seves files s'ha consolidat com el grup més fort del ciclisme insular.

TIR AL PLAT

Mateu Montserrat guanyà la tirada de Sant Roc

El dia de Sant Roc va tenir lloc la tradicional tirada al plat als Terrers de Ca'n Matevet organitzada per la Societat de Caçadors i que suposà una victòria d'En Mateu Montserrat, de Sa Torre, molt segur i precís amb l'escopeta i que tengué un ajustat matx entre En Jaume Binimelis (Diver-tit) després d'empatar a la primera sèrie a 25 plats (tots els possibles) i haver-se de fer una altra tanda eliminatòria per a decidir les primeres posicions de la classificació, donat que En Miquel Mora i En Miquel Andreu —també bastants segurs, sobre tot en Gollona— havien fet 24 plats.

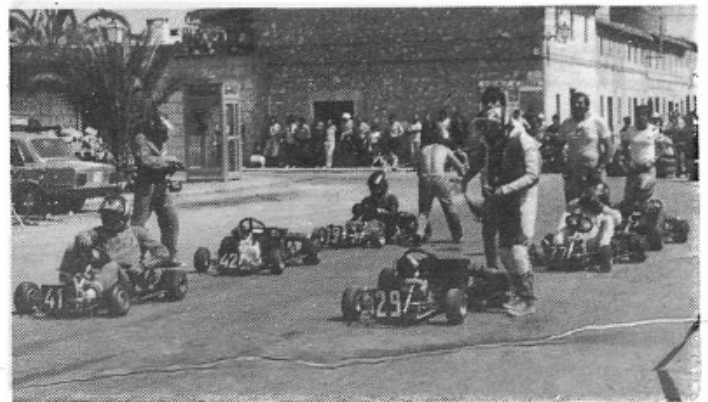
Molta gent presència aquestes tirades, que comptaren amb una important dotació de trofeus i de la que passam a oferir-vos la classificació final:

1.- Mateu Montserrat

(25, 2.- Jaume Binimelis (25), 3.- Miquel Mora (24), 4.- Miquel Andreu (24) 5.- Francesc Sastre Andreu 23 plats, 6.- Toni Vidal, 22; 7.- Joan Font, 22; 8.- Bartomeu Pastor, 21; 9.- Agustí Rosas, 21; 10/12.- Joan Rosselló, Bartomeu Binimelis i Toni Sastre, 20; 13/18.- Miquel Melià, Antoni Veny, Rafael Andreu, Antoni Rosselló, Sebastià Mas i Sebastià Mora, 19; 19/20.- Sebastià Nadal i Francesc Veny Riera, 18; 21/26.- Rafel Sastre, Francesc Sastre, Joan Casas, Jaume Sastre, Miquel Ferrer i Joan Servera, 17; 27/29.- Toni Servera, Bernat Mora i Joan Adrover, 16; 30/31.- Jaume Marqués i Rafel Xamena, 15; 32/34.- Bernat Bover, Miquel Gil i Salvador Domínguez, 14; Fins a 48 escopetes classificades.

Joan Barceló.

Karts

Sense dubte una de les proves més espectaculars del camp esportiu del Sant Roc passat fou la correguda de karts, primer premi que té lloc a Porreres i que va ser puntuable pel Campionat de Balears de Karts, en les categories de promoció i junior. El circuit comprenia un trajecte pels carrers Dusai, Cerdà, Sant Alonso Rodríguez, Dusai, Pare Molina i arribada a l'aixaplada de darrera el Molí de N'Amengual, uns 700 metres. No cal dir que

donada l'estretor d'alguns d'aquests carrers foren molt difícils els adelantaments i a les rectes les màquines més potents s'enduïen l'avantatge.

Les dues mànigues foren dominades pels juniors Toni Verger i Tomeu Gelabert. La classificació a promoció la formaren per aquest ordre Fernández, Vieiras, Martínez, Alvarez, Rosado i Cuenca.

JOAN BARCELO.

FOTOS: SEBASTIA VIDAL

LLUM D'OLI - SA TRACA SORTEJA DICS

Llum d'Oli - SA TRACA sortejarà música a lliure elecció entre aquells que pensin enviar el Cupó-Sorteig abans de dia 25.

Retallau i enviau el cupó a l'A.C.P. carrer Almoina, 67-1er. Porreres.

SA TRACA, musica per a tothom

CAMPOS

NOM
 Domicili
 Població

FABRICA DE TERRASSOS

JAUME JUAN SAGRERAS

Camí de Sa Pedrera, s/n. Tel. 64 70 96 PORRERES

El Porreres humilà al filial del Mallorca; Porreres, 6 - Collerense, 0

Foto Vidal

Plantilla de l'U.E. Porreres. Un equip per trepitjar fort.

S'inicià la temporada a "Ses Forques" amb bona entrada i un començament que no podia ser millor: mitja dotzena de gols a un visitant bastant innocent, però amb qualitat entre els seus jugadors. El Porreres s'entrenà, evidenciant alguns dels nous fitxatges molt bones maneres i perills. El domini local fou absolut i la golejada, cosa normal vist el joc desvolupat.

Els gols foren aconse-

guits per Aparicio (m.5) Torrado (m. 9), altra volta Aparicio (m.20), i Prado (m. 36) a la primera part. I en el segon temps marcaren Turró (m.5) i Criado (m.45).

Arbitre Sr. Romero, sense dificultats.

Porreres: Carlos, Cazorla (Martín), Inarejos, Galobarda, Amengual, Verdes, Turró, Torrado, Prado (Botella), Criado i Aparicio.

Collerenc: Gabaldón, Mariano, Pons (Rosselló),

Daviu, Düran, Bauçà, Campoy, Paco, Roig, Nini i Català.

El "aficionats" per-

deren a Sóller pel tanteig de 3 a 1. Esperem que millori.

J.Mayol/J. Barceló.

El Porreres: bon començ i mala sort a Inca

L'inici de la temporada a Tercera Divisió fou molt bó, humiliant el conjunt que entrena En Tolo Riera al filial del Mallorca, el Collerense, en un partit que semblà pel Porreres d'entrenament. 6-0 al marcador i una bona demostració de joc i possibilitats.

El segon partit de lliga contra el Constància d'Inca servir per a confirmar el nivell de qualitat de l'equip, malgrat que la

mala sort i la parcial decisió del línier Ripoll concediren als inquers un gol passant de tres minuts del temps reglamentari i en un clar fora de joc. L'empat d'altra manera era ben segur...

Total que les bones perspectives segueixen i a desitjar que els "ripolls" de torn comprin ulleres o apliquin el reglament. Ens conformariem amb això.

JOAN BARCELO

Els juvenils en marxa

A un sopar-reunió celebrat en el restaurant de Montisyon,, amb assistència de directius, jugadors i pares, es posà fi a un greu problema com era la possible desaparició de l'equip juvenil de Porreres.

La dimisió com a president de l'equip de D. Sebastià Mesquida i la falta d'entrenador eren els punts més importants a tractar, però després de posar-se d'acord, s'aconseguí tot el que feia falta.

La plantilla està formada per 17 jugadors amb possibilitats d'ampliar-se.

President: D. Guillem Juan.

Entrenador: Joaquim Barceló.

Al final el nou president D. Guillem Juan va dir que el que era necessari pel bon funcionament de l'equip, era la unió de tots i la col.laboració dels pares.

Pep Mayol.

Línia de sortida d'una correguda a peu de nines porrerrenques a un capvespre de festes organitzat per Sebastià Terrible. Una explosió de trofeus i regals! (Foto Vidal)

CANTERA GRAVILLA

SON AMAT

NOMBRE COMERCIAL REGISTRADO

BAR CAMP DE FUTBOL DE "SES FORQUES" PORRERES

Concesionari de l'explotació: PAU LLADO

GRANS TORRADES